

**Postanowienie Składu Siedmiu Sędziów Sądu Najwyższego
z dnia 3 października 2002 r.
III SW 22/02**

Partia polityczna nie może dysponować środkami finansowymi zgromadzonymi poza rachunkiem bankowym, niezależnie od tego czy utworzyła fundusz wyborczy (art. 24 ust. 8 ustawy z dnia 27 czerwca 1997 r. o partiach politycznych, jednolity tekst: Dz.U. z 2001 r. Nr 79, poz. 857 ze zm.).

Przewodniczący SSN Józef Iwulski, Sędziowie SN: Krystyna Bednarczyk (sprawozdawca), Beata Gudowska, Jerzy Kuźniar, Zbigniew Myszka, Herbert Szurgacz, Andrzej Wasilewski.

Sąd Najwyższy, po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 3 października 2002 r. sprawy ze skargi Polskiej Partii Odnowy Kraju na uchwałę Państwowej Komisji Wyborczej z dnia 5 sierpnia 2002 r. w przedmiocie odrzucenia sprawozdania finansowego

o d d a l i ł skargę.

U z a s a d n i e n i e

Uchwałą z dnia 5 sierpnia 2002 r. Państwowa Komisja Wyborcza odrzuciła sprawozdanie Polskiej Partii Odnowy Kraju o źródłach pozyskiwania środków finansowych, w tym kredytów bankowych i warunkach ich uzyskania przez Polską Partię Odnowy Kraju i Fundusz Wyborczy oraz o wydatkach poniesionych ze środków Funduszu Wyborczego w 2001 r. Podstawą odrzucenia sprawozdania było naruszenie art. 24 ust. 8 i art. 36 ust. 3 ustawy z dnia 27 czerwca 1997 r. o partiach politycznych (jednolity tekst: Dz.U. z 2001 r. Nr 79, poz. 857 ze zm.). Wbrew wymogom pierwszego z tych przepisów partia nie utworzyła rachunku bankowego i sprzecznie z drugim przepisem zgromadzone w ramach Funduszu Wyborczego środki finansowe w kwocie 500 zł. pochodzące z wpłat własnych partii, nie zostały odprowadzone na rachunek bankowy Funduszu, który nie został przez partię utworzony.

W skardze na tę uchwałę Polska Partia Odnowy Kraju wnosząc o jej uchylenie zarzuciła, że nie brała udziału w wyborach do Sejmu RP w 2001 r., ponieważ Komitet Wyborczy nie zebrał wystarczającej ilości podpisów, nie rozpoczął kampanii wyborczej i dlatego nie otworzył rachunku bankowego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 38a ustawy z dnia 27 czerwca 1997 r. o partiach politycznych (jednolity tekst: Dz.U. z 2001 r. Nr 79, poz. 857 ze zm.) Państwowa Komisja Wyborcza odrzuca sprawozdanie w razie stwierdzenia naruszenia przez partię polityczną przepisów ustawy. Oceniając sprawozdania Państwowa Komisja Wyborcza bada zarówno prawidłowość gromadzenia środków finansowych przez partię polityczną jak i prawidłowość gromadzenia i wydatkowania środków z utworzonego przez partię Funduszu Wyborczego. Zgodnie z art. 24 ust. 8 ustawy partia może gromadzić środki jedynie na rachunkach bankowych. Partia nie może zatem dysponować środkami finansowymi zgromadzonymi poza rachunkiem bankowym, niezależnie od tego, czy utworzyła Fundusz Wyborczy, czy też nie. Ponieważ Polska Partia Odnowy Kraju wykazała w sprawozdaniu środki własne w kwocie 500 zł i jak przyznała w skardze nie otworzyła rachunku bankowego, naruszenie powołanego przepisu jest oczywiste.

Zarzut, że partia nie brała udziału w wyborach nie wystarcza do uznania braku naruszenia art. 36 ust. 3, który stanowi, że środki finansowe Funduszu Wyborczego gromadzi się na oddzielnym rachunku bankowym. Zarzut ten byłby uzasadniony, gdyby partia nie utworzyła w ogóle Funduszu Wyborczego, nie zamierzając uczestniczyć w wyborach. Tymczasem ze sprawozdania wynika, że Fundusz taki został utworzony, gdyż uwidoczniono w nim wpływy ze środków własnych partii w kwocie 500 zł i wydatki na dzienniki i czasopisma oraz koszty podróży w kwocie 500 zł. Z naruszeniem powołanego przepisu partia nie utworzyła oddzielnego rachunku bankowego Funduszu Wyborczego.

Wobec naruszenia przez partię polityczną wskazanych przepisów ustawy były podstawy do odrzucenia jej sprawozdania i z tych przyczyn Sąd Najwyższy na podstawie art. 34 ust. 3 w związku z art. 38b powołanej ustawy oddalił skargę.

=====